

מגילה נקראת פרק ראשון מגילה

עין משפט
נר מצוה

שם א מיי פ"א מהלכות
 בית הבחירה הל' ג:
 ע ב ג מיי שם פ"ו הלכה
 טו [ופי"ט מהלכות
 מעשה הקרבות הלכה טו]
 סמג עשין הקסג:

מוסף רש"י

כִּי אֵל בָּאָתָה עֵדָה.
יִצְחָק בִּגְדָל בְּכָל הַתְּהוֹמָה כִּי
הָיָה שָׂגֵר. וְהָיָה הַיָּדוּם
וְהָיָה הַיָּדוּם. הָיָה הַיָּדוּם
לְהַלְלוֹתָהּ. הָיָה הַיָּדוּם
בְּקֶרֶת לְהַשְׁכִּיחַ אֶת הַתְּהוֹמָה
לְכַל הַתְּהוֹמָה לְשִׁכּוֹר בְּכֹמֶת
שְׂמִימָתָה. (שְׂמִימָתָה קִיבָה)
מִתְּהוֹמָה, כְּשֶׁהָיָה בִּינֵן
בְּהִיכָל. יָמֵי עוֹלָם,
וְשִׁירָן צְדִיקִים. מִתְּהוֹמָה
הַתְּהוֹמָה בְּכֹמֶת אֶת מַלְאָכָה
הַתְּהוֹמָה אֶל קִרְבָּנֵיהֶם, וְכֵן
לְבִינֵי עוֹלָמוֹת, אֵלָּא שְׂבָחֵיהֶם
בְּרִינֵי מִבְּרֹחַ. וְהָיָה
לְקִרְבָּנֵיהֶם אֶת הַתְּהוֹמָה
וְכֹמֶת אֶת הַתְּהוֹמָה מִתְּהוֹמָה
שֶׁלָּה חַיִּים עֵינֵיהֶם מִתְּהוֹמָה
הַיָּדוּם, וְקִיבָה דִּהְיָ
הַיָּדוּם, לְרִי לְעוֹלָם כִּי
לְהַשְׁכִּיחַ הַתְּהוֹמָה לְהַשְׁכִּיחַ
קִרְבָּנֵיהֶם לְדַם אֶת אֵלֵיהֶם
לְקִרְבָּנֵיהֶם אֶת הַתְּהוֹמָה
לְעוֹלָם. (וְשִׁירָן חֲדָשׁ)
אֵלָּא שְׂבָחֵיהֶם

[illegible]

רבינו חננאל

יש אחריה התר.
כלומר שרתה השכינה
אחר חורבנה בנוב וגבעון
ובירושלים. אבל משנבנה
בית עולמים אין אחרי
היתר במקום אחר לעולם.
אמר ר' יצחק שמעתי
שמקריבין בבית חוני
בזמן הזה, קסבר בית

וְיִהְיֶה שְׁמִעַתִּי שְׁמִקְרִיבִין
לִי עֲלֵמָא קִידְשָׁה לְשַׁעְתָּה
שֶׁ. דְּתַנִּיא בְּתוֹרַת כְּהֻנִּים
ר'. יוֹסִי לֹא מִנּוּ אֶת אֱלֹ
וְגו'. אֲלֵא מִצְאוּ אֶת אֱלֹ

2

שמעתי שמקריבין בבית חונוי. קשיא היאך מקריבין
בטומאה דהא גזרו טומאה על ארץ המזבחים ויש לומר
דשמא לגבי הא לא גזרו חכמים טומאה כיון שזמן המזבח יכול
להקריב: **וְאָמַר** מעמא חדר ביה משום קושיא דרב מרי. הקשה
הר"ר חיים ומהמלה היכי אמר
למילתיה וכי לא היה יודע המשנה
והלא הן שגורות בפי כל ועוד קשיא
כיון דמנאי היא אמאי הדר ביה לימא
אנא דאמרי כמאן דאמר לא קדשה
לכך נראה להר"ר חיים דכ"ע מודו
דמשכא לירושלמי נאסרו הצבחות
ושזב לא היה להן היסוד והני מנאי
זהא פליגי דמאן דאמר לא קדשה
סבר דאף במקומו של מוצא אין יכולין
להקריב עכשיו^ו ומאן דאמר קדשה
סבר דמקומו מוצא מותר להקריב
אף לא בצבחה:

דבולִי עֲלָמָא קדושה ראשונה
קדושה לשעתה וקדושה
לעֵתיד צביוֹא. הקשה רבינו חסֵ'
אמאי לא מצינן רחמי דרבי אליעזר
אית ליה צפ' קטנא תמיגה (דף טז.
לדל קדשה לעמיד לבוא דקאמר
המס מעשה דרבי יוסי בן דורמסקית
ומסיק אמר ר' אליעזר כך מקובלני
מרבן יוחנן בן זכאי עמוֹן ומואז
מעשין משמר עמי נשיצית מה
טעם משום דהרבה כרכים כבשו
עולי מִצְרַיִם ולא כבשוֹ עולי צִלְצִל
וקדושה ראשונה קדשה לשעתה ולא
קדשה לעֵתיד לבוא ומיכן רבינו חסֵ'
דמה טעם דהמס גמרא הוא דקאמר
לה ולא מילתא דרבי אליעזר היא
ותעד דהא במשנה דמסכת ידים
(פ"ד משנה א) דתניא מילתיה דרבי
אליעזר לא תנא לה והכי פירושה
מה טעם משמר עמי משום דהי
גיוולא אשכחן בערי יִשְׂרָאֵל שִׁיחַל
עולי צִלְצִל מלקדש למאן דאמר לא
קדשה כדי שיקסמו עליהן עמי יִשְׂרָאֵל
בשיצית וכל שכן עמוֹן ומואז שהן
חולה לארץ להימסר עולי צִלְצִל
מלקדש למאן דאמר לא קדשה ורבינו
לענין דהא לא מיירי בעמוֹן ומואז
שטהרו בסמיון אלא מיירי בזאת
שהיחיו יִשְׂרָאֵל בזאתם ממזרים ולא
כבשוֹ וסעי נמי משמע דבמסכת
ידים (י"ג ע"ב) דחשיב להו עם צִלְצִל

א' ארלוות לחוקה יהודה ועבר הירדן והגליל דמשמע דעמון ומואב
 וקשה ר"מ מהא דאמר במס' צילה (דף ה' וס) וצ"ה (דף נא:) כרס
 ת"ה קשה לעמוד לבוא ומשום שלא היה רוצה לטרוח להוליכו
 קדשה ויהא צריך לפדותו כלתו שצחלה לארץ שצריך לפדותו אמאי
 לפדותו וי"ל משום דצחאסנה כרס רצעי שצריך שישאל היה צריך
 ספר במניין צריך מניין אחר להמירו והוא מיימי לה ציפיה (נ"ז ס)
 דה דשמואל והי דשמואל לא אמר למלתיה אלא דדיעבד דמשמע
 וי אפילו לכתחילה והכי נמי איתא בשאלות דרב אחאי בפרשת
 ה' לקמי פדיוניה או שילכס לנהר: [וע"ע חוס' ר"ה נא: ד"ה קשא:]
 וא' אלא דקדושה ראשונה לא בטלה והאיכא תנא דאית ליה צפ' הערל
 ליהן דקדושה אחרונה לא בטלה וקדושה חזויה ואמר קדושה
 ליהן דקדושה אחרונה בזמן הזה אבל לכל מילי אחריו לא צ"ה צטלה:

שאר

יש אחרים היסר. כשחזרה שילה הותרו הצמות כלדמריץ במוֹ' וצחים (דף קט.) כי לא צאתם עד עתה אל המנוחה" וז' שילה שנחו מלכבוש ואל הנחלה" וז' ירושלים למה חלקן הכבד כדי לימן היסר בין ז' לז': **גמ'** **זיה חוניי.** מוצח חוניי. בני של שמעון האדיק צנה

במה במזרים לשם שמים כדאמרין
במס' מנחות (דף קט:) **קסבר** כו'.
לחילת למחן דלמר הסם שנחזה
לשם ע"ז: ו**קסבר** קדושה. שנמקדשה
ירושלים אינה קדושה לעולם ומשחמרה
החומה: **לעמיד** **לכא**. כלומר
משחמרה: והיא **היסה** נחלה.
האמור בפסוק אל המנוחה ואל
הנחלה: **קלעים** **לביגל**. קא סלקא
דעתך במקום חומות היכל שיהא
מוצח בצניו בעורח קריי אש פתח
אחל מעוד^ה ש' שאלמלא קא לא היו
מקריבין עד שיגמר הצנין והם
התחילו להקריב קרבנות משבאו שם
צימיו כורס כמו ששמוז בספר
עזרא (ג) ועד עשרים ושנים שנה
אחרין כל קא נגמר הצנין שנת שלש
לרביש האחרון: **בוגין** **מנחון**. שהיו
הקלעים פרושים לפניו מעוצי
החומה שלא יכנסו הצונין למחן ההיכל:
לאו **מכלל דר' אליעזר**. דבני קלעים
סבר לא קידשה לאחר חורבן לפיכך
פירקו קלעים במקום צנין וחזרו
ליקדשו בתורות ובזכר כדאמר במס'
שבועות (דף טז:) **ומר מאי דשמיע**
ליוס קאמר. ולא משום אורח קדושה:
וכי תימא **כו'**: **אס** **אלו**. עיירות
נגזנו בצ' בתרא דערכין^ה לענין צמי
ערי חומה ולמר שהיו מוקפות חומה
וימונות יהושע בן נון ואין שם יומת
מתשעה: **ולמה** **מנאס**. והלא הרבה
היו שם והתם נמי תנן וכל כיוצא
בזן: **ורמינבו**. מסקנא דמיתליה
הוא דלמר לעיל הני תנאי
פלגי בקידשה ולא קידשה: הא

וְיָסִי לָמָּה מִנּוּ ⁽¹⁰⁾חֲכָמִים אֶת אֱלֹו שִׁכְשַׁעְלוּ בְּנֵי דָוִד וְקִידְשׁוּם אֲבָל הָרֵאשׁוֹנוֹת בָּטְלוּ מִשְׁבַּטְלָה הָאָרֶץ רֵאשׁוֹנָה קִידְשָׁה לְשַׁעֲתָה וְלֹא קִידְשָׁה לְעֵתִיד לְבָאוּ יִשְׁמַעְאֵל כְּרִבִּי יוֹסִי וְכִי אֱלֹו בִּלְבָד הָיוּ וְהָלֹא כִּבְ כָּל חֵבֶל אֲרֻגוֹב וְכֹתִיב ⁽¹¹⁾כָּל אֱלֹהִים בְּצוּרוֹת חֹו מִנּוּ חֲכָמִים אֶת אֱלֹו שִׁכְשַׁעְלוּ בְּנֵי הַגּוֹלָה מִצָּאוּ

וּמַנְרִים שֶׁהָן חו"ל וְהֵיאָה (2) דְּחוּקָת הַבְּחִים (צ"ב דף נח.) דְּקֹאֵמֶר
 שֶׁהָיוּ צִעֲבָר הִירָדָן הָיוּ מֵאֵי מִיָּרֵי צִעְמוֹן וּמוֹאֵב שְׁטִהְרוּ בְּסִיחֹן וְעוֹת
 וְרָעִי הָיָה לוֹ לְרֵצִי אֲלִיעוֹר וּבִקֶּשׁ לְהַפְקִירוֹ לְעֵנִים וְאִיִּם מִשְׁמַע ד'
 לִירוּשָׁלַיִם הֵיא מִפְקִירוֹ לְעֵנִים שְׂיֹולֶיהָ אוֹתוֹ וְיֹאכְלֶנָהּ שֶׁמָּה דֹאִי סָבַר
 הֵיא (כ"ד) לְהוֹלִיךְ לִירוּשָׁלַיִם וּגַם מָה הֵיא הָעֵנִים מִרְיֹחִים אַחֲרֵי שֶׁצָּרָה
 לְהוֹלִיכוֹ (כ"ה) לִירוּשָׁלַיִם בִּן קֶשׁ ר' אֲלִיעוֹר לְהוֹלִיכוֹ מִשּׁוּם דְּכָל שֶׁצָּרָה
 וּמוֹמֵל מִקּוֹם הָעֵנִים הָיוּ מִרְיֹחִים בְּמָה שֶׁהָיוּ יֹכֻלִים לְחַלּוֹל בְּשׂוּה פֶרֶס
 לִישְׁנָה שֶׁחֲלָלוּ הֵינּוּ דְּוֹקָא בְּזִמְנָה שְׂבִיתָה מִמֶּקְדֶּשׁ קִיִּים אֲבָל בְּזִמְנָה הֵיא
 קְדוּשָׁתָהּ תְּהִי (סוף סִימָן ק) וּמִבְּרִיךְ עַל פִּדְיוֹן עוֹבֵר לְעִשְׂתֵּיהֶן וְקִלִּי
 לְמָה מִנּוּ חֲבִים (סוף סִימָן ק) קֶשֶׁה אֲמַאי מֵיִיתָהּ כְּרִייתָהּ דִּלָּמָּה
 (יבמות דף קכד) דְּקֹדֶשׁ לְרֹאשׁוֹה וְשֶׁמֶה יֵשׁ לָהּ קֶשׁ שְׁלִישִׁית א'
 (ש) שְׁלִישִׁית (ה') וְשֶׁשׁ לִמְכֹּר לְפָסְלוֹ לְתַנּוֹן אֲחֵרֵי הַדְּרוֹשָׁה אֲחֵרֹנָה לֵךְ בְּצִלְתָּהּ

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) נמנחם קט; (ב) זנחם
קט; (ג) טס קי; (ד) זיל
דקנ; (ה) שבוטמ טז; זנחם
קט; עדוים טז; מ"ו;
זנחם; (ז) מניה; (ח)
זנחם; (ט) חולין;
תמורה כל; ערען כל; ממות
עי; שבוטמ טז; (י) ערען
טז; (יא) שפסחא דערען
כל; שבוטמ טז;
(יב) דברס יז; (יג) טס;
(יד) ויקרא יז; (טו) דף;
(טז) לקריב עשוי ויט
צמח כליל; (יז) כדלחם
עטרין כט; (יח) קיל
טניה;

תורה אור השלם

1. כי לא באתם עד
עתה אל המנוחה ואל
הנחלה אשר יי' אליהו
נתן לקי: דברים יב ט
2. ונבלד את כל עמי
בעת ההוא לא היה
קריה אשר לא לקחנו
מאתם ששים עיר כל
חבל ארגב ממלכת עוג
בכשן: דברים יג ז
3. כל אלה ערים בצורות
וחומה גבוהה ולתים
ובריח לבר מערי הפרו
הרבה מאד:

גליון הש"ס

גמ' וקידשה לעתיד
לבוא. ע"י זרכות דף סא
ו"ד:

הגהות הב"ח

[illegible]

חוניי לאו בית עבודה זרה
מזבח באלכסנדריא של מצר
אע"פ שאין בית כו' עד מ
וקידשה לעתיד, ור' אליעזר
ערי חומה המוקפ[ו]ת מימ
אלא שקידשום כשעלו מן